ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Yıl 9, sayı 1 (97)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Ocak 1982

Topraklarımızın ABD ve NATO "Çevik Kuvvetleri"ne açılmasına hayır!

Çıkar yol

Yeni yıla giriyoruz. Eski yılın dökümü komünistler için bol deneylerle doludur. Gerici askersel diktatörlük, TKP'ye karşı yurt çapında yoğun, aşamalı saldırılara geçti. Bu saldırılar barbarcadır. Ve sürdürülen yargılamalar, zorbalıktan başka bir şey değildir. Gölcük bunun açık bir örneğidir.

TKP ta baştan, cuntanın hükümet devirmesinin sivri ucunun işçi sınıfına, Komünist partisine, tüm ilerici güçlere, örgütlere karşı olduğunu saptadı. Sonra bunu, Merkez Komitesinin Plenumu'nda stratejik ve taktik ayrıntılarıyla belirledi. Savaşın gelişme yollarını, çıkar yolu gösterdi. Parti kadrolarını, örgütlerini yeni savaş koşullarına göre düzenlemelere geçti. Aldığı yaraları sarıyor. Yanlışlarını düzeltiyor. Bunları Leninci özeleştirilerden geçiriyor. Savaş daha ağır koşullarda sürüyor.

Cunta, işbirlikçi tekelci burjuvaziyle daha da kaynaşıyor. Yayılmacı Amerikan emperyalist çevrelerine yeni ödünler veriyor. NATO yolundan yürüyor. Eski yılın bilançosunu, cunta Amerika ile, ikili anlaşmalara ek yeni anlaşmalarla tümledi. Pentagon'la "Askersel Uyuşma Belgesi" hazırlanıyor. Buna göre, Amerika ve NATO Türkiye'deki üslerinden 15 kadar hava alanını genişletecekler. Bunlara "B-52" ağır stratejik ve AWACS casusluk uçakları üslenecek. Bundan başka, "Ortak Savunma Grubu" adı altında daha bir anlaşma getirildi. Amerika "Çevik Güçler"ine yerleşecek yeni yerler arıyor. Sonuç: gerici askersel diktatörlük koşullarında, militarizm ülkemizi bölgemizde büyük belalara, serüvenlere doğru sürüklüyor.

Cunta, Anayurdun sorunlarına çözüm getiremedi, getiremezdi. O, işbirlikçi tekelci burjuvazinin daha büyük vurgunlar vurmasına, emekçi yığınlarını acımasız sömürmesine yardımdan başka bir şey yapmıyor. İşte bütün bunları maskelemek çabalarıyla cunta işçi sınıfına, ilerici güçlere dolu dizgin saldırıyor. DİSK yöneticilerine idam istiyor. DİSK'i TKP ile örgütsel bağlı göstermeye çalışıyor. Bütün bunlar boşunadır.

Burjuvazi 60 yıldır bu iğrenç, aşağılık, acımasız oyunları sayısız oynıyagelmiştir. Mustafa Suphi'leri Karadenizin derinliklerine gömdü. Ne ki TKP'yi boğamadı. O dimdik ayaktadır! Savaşıyor! Çıkar yol, savaş yoludur!

■ 1961 Anayasasının yırtılmasına karşı

■ Ulusal Demokratik bir anayasa için

Anayasa savaşımında birleşelim

TKP Merkez Komitesi Bildirisi

Cuntanın seçtiği Danışma Meclisi bir Anayasa Komisyonu kurdu. Komisyon anayasa taslağını hazırlamaya başladı. Bununla generaller, kamuoyunu "demokrasiye" döneceklerine inandırmaya çalışıyorlar.

Ne ki, demokrasi üstüne bu tür gösteriler yapılırken, gerçek demokrasi güçlerine karşı tutuklamalar aralıksız sürdürülüyor. DİSK yöneticileri de içinde yüzlerce yurttaşa idam tehditleri savruluyor. Siyasal partiler kapatılıyor. MHP davasında faşist elebaşılar salınırken, Ecevit tutuklanıyor, yüzlerce ilericinin yargılandığı TKP davası açılıyor. Bu baskı, terör ve gericilik ortamında insan haklarını güvence altına alan demokratik bir Anayasa hazırlanılacağına inanılabilir mi?

Kaldı ki, cunta daha şimdiden nasıl bir anayasa hazırlandığını açığa vurmuştur. Cunta yasaları anayasaya göre değil, çıkaracağı anayasayı, şimdiden çıkardığı yasalara göre hazırlıyor. Bugüne kadar çıkan yasalar yargının bağımsızlığını pratikte ortadan kaldırıyor. Yasama yetkisinin parlamentodan büyük ölçüde alınacağını kanıtlıyor Cunta "komünizme kapalı" yalnızca "Atatürkçü" partilere olanak tanıyan bir anayasadan söz ediyor. Böylece o, işçi sınıfının kendi partisinde örgütlenmesi yasağını sürdürmekle kalmıyor. CHP'yi kapattığına göre, cuntanın nasıl bir "Atatürkçü" partiden söz ettiği bile karanlıkta kalıyor.

Böylece 61 Anayasası cuntanın çıkardığı her yasayla adım adım yırtılıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliğini sürdürecek general-sivil karması küçük bir grubun diktatörlüğü anayasal örtüyle halka dayatılmaya çalışılıyor.

Emekçi yığınların, tüm ulusal demokratik güçlerin aktif katılımıyla hazırlanmayan 61 Anayasası demokratik niteliği bakımından kuşkusuz çok sınırlı kalmıştır. Bu gerçeği her zaman halka açıklamaktan TKP geri durmamıştır. Partimiz şimdi gericiliğin saldırdığı 61 Anayasasının yırtılmasına karşı çıkıyor. Çünkü, 61 Anayasasında yer alan en küçük demokratik bir hak bile, halkımızın çetin savaşlarının ürünüdür. 61 Anayasasının yırtılmasına karşı çıkmak için daha bugünden her anti-demokratik yasaya, her baskıcı uygulamaya karşı açık-

▶Arkası 7. sayfada

Tehlikeler artıyor!

TKP Merkez Komitesi Bildirisi

ABD Harp Bakanı Weinberger ile cunta arasındaki görüşmeler, sonuçları bakımından ülkemizin ulusal güvenliğine ve bölgede barışa ters, yeni bir gelişme yarattı.

ABD emperyalizmi, Türkiye'yi başta Sovyetler Birliği'ne ve bölgede ulusal kurtuluş hareketlerine karşı bir saldırı üssüne, sıçrama tahtasına çevirmek için ülkemiz üzerindeki baskılarını daha da yoğunlaştırıyor. Bu baskılar ABD'nin yumuşamayı baltalama, askersel dengeyi kendinden yana çevirme, Batı Avrupa'ya yeni atom roketleri yerleştirme girişimleriyle sıkı sıkıya bağlıdır.

Cunta yönetimi ile ABD Harp Bakanı arasındaki görüşmeler sonucunda oluşturulan "Ortak Savunma Grubu" adlı organla ve Amerikan üslerinin daha geniş kullanılması yolundaki gizli pazarlıkla ABD emperyalistleri bu amaçlar yönünde yeni ve önemli bir olanak elde etti. Bu grup bölgede ortaya çıkacak "bunalım" durumlarında "birlikte hareket" etme adı altında Sovyetler Birliği'ne, İslam ülkelerine, bölgedeki tüm ulusal kurtuluş hareketlerine karşı kurulmuştur. Böylece cunta öteden beri ileri sürdüğü "NATO dışında eylemlere razı değiliz" sözünden bile geriliyor ve pratikte ABD emperyalizminin bölgeye yönelik saldırgan eylemlerine Türkiye'nin de ortak edileceği bir organa girmiş oluyor. Çünkü bu organın kurulması, ABD emperyalizminin NATO dışında ikili anlaşmalarla NATO'nun etkinlik alanını pratikte genişletme planının uygulanmasıdır. Bu anlaşmayla cunta izleyegeldiği çelişkili, "dengeci" dış politikasında ABD emperyalizminden yana tehlikeli

▶Arkası 7. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Önderliği Güçlendirmek

●CEVAT KARLIDAĞ

Bugün parti örgütlerimizin önünde duran temel sorun polis baskınları, izlemeler, tutuklamalar altında partinin günlük çalışmalarını kesintisiz sürdürebilmek için ne yapmak gerektiği sorunudur. Dün parti çalışmaları genel olarak "düzenli savaş" ortamında yürüyordu. Bugün bunu aramak boşuna olur. Savaşım, düzensizlik doğurucu bir dizi etmen altında sürüyor, sürecek. Böylesi koşullar altında kesintisiz, düzenli bir çalışma götürmeyi öğrenmeliyiz. Bu yeni dersler bizim için altın değerinde olacaktır. Her koşulda savaşımı yalnızca kitaptan değil, yaşamdan öğrenmiş bir parti yenilmez bir parti olacaktır. Bunu bilmek bize derin heyecan ve enerji veriyor.

Ön koşul tüm parti üyelerinin "amacı" açık biçimde kavramalarıdır. Eğer ordunun kolları, birlikleri ne yönde yürümeleri gerektiğini, savaş alanını, taktikleri iyi biliyorlarsa, birbirleriyle, komutanlıkla bağları kopsa da, koordineli, kombine bir savaş yürütülebilir. Bizim için amaç, öncelikle ideolojik netlik, parti politikasını, taktiklerini özümsemedir. İkincisi, geri çekilme koşullarının mantığını, yüklediği temel işlevi kavramaktır.

Temel görev nicel daralmaya karşın partinin politik etkinliğini korumaktır. Bu görevin üstesinden gelmek politik önderliği daha da güçlendirmekten geçiyor. Yığınlar içinde temel örgütlerimizin önderlik rolü dün ile ölçülmeyecek denli yükseltilmelidir. Parti politikası, kararları, direktifleri çerçevesinde en geniş inisiyatifle çalışmaları gerekiyor. Partiden günlük merkezi direktif beklemeksizin görevlerini yerine getireceklerdir.

Böyle bir çalışma ancak güçlü bir merkeziyetçilikle gerçekleştirilebilir. İdeolojik, politik,pratik önderlik parti merkezinde toplanıyor. Merkezin bu rolü, gücü ne denli yükselirse, temel örgütlerin yığınlar içindeki önderlik rolleri o derecede güçlü, sağlıklı olur.

Bu önemli sorunun çözümü belki de şaşırtıcı ölçüde basit bir soruna bağlıdır: Hareketin bütün yönleri konusunda bilgi ve enformasyon merkezleşmeden en yüksek merkeziyetçilik gerçekleştirilemez. (Basit gibi görünen bu sorunun çözümü gericilik dönemlerinde şaşırtıcı ölçüde güçlükler taşır.)

Bir yandan işbölümü temelinde en uzman kadrolar merkezileşirken, diğer yandan partinin bilgi kaynakları genişletilmeli, parti her olay ve gelişme konusunda bilgilendirilmelidir. Örneğin bir fabrika komitesi yalnızca o fabrika içinde çalışma ile kendini sınırlayamaz, sınırlamamalı. Örgütsel sorumluluğu bu fabrika ile sınırlı olacak komite, Lenin'in deyimiyle, "antenlerini" fabrika dışına olabildiğince geniş yayacak. Partiyi bu genişlikte her konuda bilgilendirmekten sorumlu olacaktır. Parti politikasını yaymada da inisiyatifli olacaktır. Yalnız fabrikasında değil, örneğin mahallesinde, her legal olanaktan yararlanarak, legal biçimler bularak bunu yapmalıdır. Bunun için spor klüpleri, yerel dernekler vb. kullanılabilir olanaklardır.

Partiyi bilgilendirme ve sorumluluk yalnızca parti üyeleri için mi söz konusu olmalıdır? Önemli bir soru! Temel parti örgütlerimizin çevresinde çok çeşitli ve en geniş güçleri devrimci harekete katmalıyız. Bizim, şimdikinden çok daha fazla parti üyesi ve uzman olmayan yüzlerce, binlerce sempatizan yayın dağıtımcılarımız, ajitatörlerimiz, yığın önderlerimiz olmalı. Ama onların en iyileri, en bilinçlileri, ustaları partiye kazanılmalı ve açık bir işbölümüne dayalı olarak görevlendirilmelidirler.

Böylece Leninci desantralizasyon merkeziyetçiliği tamamlayan, düzenleyen bir ilke oluyor. Bunu başarı ile uyguladığımızda komünist önderliği güçlendirecek, diğer yandan hareketimize katılan güçleri genişletmiş olacağız. ■

Niçin gizli?

●Z. TEKİN

Konspirasyon ve illegal çalışma, ilk bakışta eş anlamlı gibi gözüken iki terim. Konspiratif: gizli, konspirasyon: gizlilik demek. İllegal: yasa dışı, illegalite: yasadışılık

TKP 60 yıldır yasaklanmış. İllegal bir partide konspirasyonun önemini vurgulamak gerekir mi? Sorunu biraz açalım.

Kuşkusuz illegalite ile konspirasyon arasında sıkı bir ilişki var. İllegalite derinleştikçe konspirasyonun düzeyini yükseltmek gerekiyor. Öte yandan legal partide bile belirli bir düzeyde konspirasyon uygulanıyor. İllegal partide ise konspirasyon kalkarsa (dekonspirasyon), ne olacağı açıktır. Bu durumda parti legale çıkmaz, ama üyeler, parti örgütleri açığa çıkar.

"Olanaklı olduğu kadar legal, zorunlu olduğu kadar illegal", komünistlerin belgisi her zaman budur. İllegal çalışmanın boyutları, başta burjuvazinin baskı rejimi koşullarına bağlıdır. Kuşkusuz politik güçler oranı bu koşulları etkiler. İllegal partinin güçlü yığın bağları, doğru bağlaşıklık politikası legal çalışmanın olanaklarını genişletebilir. Ya da 12 Eylülde olduğu gibi gerici bir askersel devirme ile bu olanaklar daralabilir.

Konspiratif çalışmanın düzeyi ise daha özel olarak siyasal polisin komünist partisine karşı gizli yöntemlerle yürüttüğü yıkıcı çalışmanın yoğunluğuna bağlıdır. Gerici askersel diktatörlük koşullarından başka, Pentagon'un dünya çapında izlediği çatışma ve nükleer bir savaş kışkırtma stratejisi, CİA ve MİT'in günümüzde komünistlere, ilerici ve barışsever güçlere karşı saldırılarını daha da artırmalarına yol açıyor. Bu koşullarda ancak konspirasyonun güçlendirilmesiyle emperyalist gizli servislerin, MİT'in yıkıcı eylemleri boşa çıkarılabilir.

Legal ve illegal çalışmanın oranı ne olursa olsun, siyasal polise karşı savaşta profesyonel devrimciler örgütünün elinde konspirasyon en keskin silahlardan biridir. Partinin güvenlikli çalışmasının vazgeçilmez koşuludur. Geçen yılın Mayıs ayında yoğunlaşan tutuklamalar bu alanda eksikliklerimiz olduğunu gösterdi.

"Bu eksiğimizi açıkça ortaya koymalı ve güçlerimizi çalışmanın daha konspiratif örgütlenmesine yöneltmeliyiz; çalışmanın kurallarını, jandarmaları şaşırtma ve polisin kurduğu tuzaklara düşmeme yöntemlerini sistemli olarak propaganda etmeliyiz." (Lenin Tüm Yapıtlar, Rusça c.4, s.376) ■

Yeni yılda

"Sıvı gaz tüpleri içine saklanmış çok sayıda ATILIM ele geçti". Tekelci basın 16 Kasım günü renkli fotoğraflarla "çökerttik!" dedikleri Partimizin Merkez Organının yığınlara ulaşmayı sürdürdüğünü böyle ilan etti. Cevat Karlıdağ yoldaşın geçen sayıda dediği gibi, "kapılarımızın altından hâlâ bildiriler atılıyor, Atılım bulundu diye bağırıp duruyorlar. Atılım bulunmuş! Buna şaşıyorlar. Biz de bu şaşkınlığa şaşıyoruz. TKP savaşıyor. Daha çok Atılım,bildiri bulacaksınız!"

ATILIM 9. yılına bu görevle giriyor. Marksizm-Leninizmi yığınlara götürmede, onları devrimci savaşıma kazanmada ATILIM'ı daha etkin, daha canlı kılmak için her komünist görev başına!

Maoculukla ortaklık mı?

Türkmen'in Çin gezisi sırasında söylediği, "Türkiye ile Çin'in çıkarları aynı doğrultudadır", "... Türkiye halkı, bugünkü Çin siyasetini onaylamaktadır" sözleri, haklı olarak endişelere yol açtı. Ne oldu? Daha düne kadar, Maoculuğu komünizm sananlar, Pekin yönetiminin Türkiye'nin içişlerine karıştığını öne sürenler, niçin böyle çark ediyor?

Oysa bugün Çin yönetimindeki hizipler,"maoculuğu modernize etmek", "yeniden düzenlemek" temeli üzerinde anlaştılar. Bu, içerde, sosyalizmin temellerinin kazınmasıyla eş anlamlıdır. Bugünkü Çin yönetimi, özel kapitalist girişimcilere ödün veriyor, kapıları yabancı sermayeye açıyor. Ama, Pekin yönetimi, yalnız kendi halkının değil, tüm dünya halklarının çıkarlarına ters bir politika izliyor. Yayılmacı, hegemonyacı dış politikası dünya barışını tehdit ediyor.

Bugünkü Pekin yöneticileri sosyalist ülkelere, başta Sovyetler Birliği'ne, anti-emperyalist güçlere düşman olan herkesle "dayanışma" içindedir. Barış-savaş konusunda, savaşı, Pentagon "siyasetini, Batı Avrupa'ya Amerikan roketlerinin yerleştirilmesini savunuyorlar. "Soğuk savaş"a dönme çabalarını, nötron bombası üretimini, Polonya'da karşı-devrimi destekliyorlar. Yumuşamayı baltalamayı, gerginliği tırmandırmayı görev sayıyorlar. Anti-sovyetizmde, kimi emperyalist ülkeleri bile gölgede bırakıyorlar.

Bugünkü Pekin yöneticileri, ABD ile askersel-stratejik işbirliğini, dış politikalarının temel doğrultusu yaptılar. Kuzey batı Çin'de bulunan Amerikan üslerindeki Çin personeli, CIA ajanlarının denetiminde çalışıyor. Çin eksiksiz, tüm komşularından toprak istiyor. İşgal ettiği Hint topraklarından çıkmıyor. Vietnam'a, Kamboçya'ya, Laos'a karşı saldırılarını, çeşitli biçimlerde sürdürüyor. Afganistan'a karşı-devrim ihraç etme çabalarına katılıyor. Atom bombası yapması için Pakistan'a "yardım" ediyor, Güney Afrika'ya uranyum veriyor, İsrail'e karşı gözüküyor, ama Orta Doğu'da Amerikancı çözümleri destekliyor. Şili'de Pinochet'in, El Salvador'da kan içici cuntanın yanında saf tutuyor.

Türkmen yanılıyor. Bu "siyaseti" Türkiye halkı değil, ülkemizde,ordu içinde ve dışındaki en gerici, en Amerikancı, işbirlikçi çevreler onaylıyor. Kaldı ki, Ankara-Pekin ilişkilerinin anti-Sovyetizm temelinde sıkılaşmasını en başta ABD yönetimi istiyor.

Türkiye ile Çin halklarının gerçek çıkarları ise aynı doğrultudadır. Böylesi bir politikanın karşısındadır.

B.G.

YAŞAYAN SOSYALİZM

"Küçük" komşu

Komşumuz Bulgaristan, Balkanların küçük, ama güçlü bir ülkesi. Barış savaşımının Balkanlardaki en büyük kalelerinden birisi. BKP Genel Sek- T.Jivkov en son olarak, Balkanların nükleer silahlardan arındırılmış bir bölge olması, Balkan ülkeleri arasında sorunların, en başta barış ve güvenlik sorunlarının görüşüleceği bir Balkan Doruk Toplantısı yapılması önerisinde bulundu.

Bulgaristan ile Türkiye arasındaki ilişkilere, 1975 Aralık'ında iki ülke arasında imzalanan "İyi Komşuluk ve İşbirliği İlkeleri Açıklaması" temel oluşturuyor. Ayrıca iki ülke arasında 1978 Mayıs'ında bir ekonomik işbirliği anlaşması imzalanmış, T.Jivkov'un 1979 Temmuz'unda Türkiye' ye gezisinde de iki ülke arasındaki ticaret ve ekonomi ilişkilerinin geliştirilmesi, özellikle sanayi alanında Bulgaristan'la işbirliği yapılması olanakları görüşülmüştür.

"Küçük" Bulgaristan, gücünü sosyalist bir ekonomiye sahip olmasından alıyor. Ülke ekonomisinin % 80'inini endüstri oluşturuyor. Bunun % 56'sı ağır endüstri. 1939'da 1 yılda yapılan endüstri üretimi bugün sosyalist Bulgaristanda 3 günde gerçekleşiyor. Elektrik üretiminde yılda 24 milyar kilovatsaat'le Bulgaristan İtalya, İngiltere, Belçika gibi ülkeleri aşıyor. Sosyalist Bulgaristan modern bir tarıma sahip. Son 25 yılda toplam tarım üretimi 2,4 katı arttı. Buna karşılık tarımda çalışanların sayısı 2,5 kere azaldı. Çünkü, SBKP MK Genel Sekreteri L.İ.Brejnev'in de Partisinin 26. Kongresinde belirttiği gibi, Bulgaristan tarım-endüstri işbirliğinin gerçekleştirilmesinde etkin yöntemler buldu.

Bütün sosyalist ülkelerde olduğu gibi Bulgaristan'da da BKP halkın genliğini herşeyin üstünde tutuyor. Son 25 yılda halkın gerçek geliri 2,5 kat, kişi başına düşen tüketim 4 kat, gelişmiş sosyalist toplumun bir göstergesi olan sosyal tüketim fonları 14 kat arttı. İşsizliğin, okuma-yazma bilmezliğin tanınmadığı bu ülke, yüksek öğretim görenlerin nüfusa oranı bakımından dünyada birinci.

Tıpkı öteki sosyalist ülkeler gibi Bulgaristan'ın da, sömürüden kurtulmuş, kendi devletini kurmuş emekçilerin alın teriyle elde edilen bu kazanımları koruyup geliştirmek için barış ve yumuşamaya gereksinimi var. Bu, dünya devrimci sürecini geliştirme savaşımıyla sıkı sıkıya kenetli.

Nazım Hikmet 80 yaşında

Halkın savaşçısı Nazım

S. ÖZER

Nazım Hikmet: İşçi sınıfının en büyük oğullarından biridir. Baskıya zulme karşı direnişin en parlak örneklerindendir. O yalnız işçi sınıfı için, komünistler için örnek bir partili olmakla kalmadı. Halktan yana saf tutmuş tüm aydınlara da tutarlı bir örnek, parıltılı bir yol gösterici oldu. Onun sanatının, şiirinin güç kaynağı halktı, işçiler, köylülerdi. Halktan yana olmanın kolay bir yöntemi gibi görünen ama halka bir şey vermeyen dalkavukça yazmayı hiçbir zaman benimsemedi. Gerçeği, yalnız gerçeği tarihsel bir iyimserlikle yansıtmayı ilke edindi kendine. Dili halkın diliydi.

Nazım Hikmet gerçek bir yurtsever, tutarlı, kararlı bir enternasyonalistti. Halkımıza, Sovyet ülkesini, sosyalist dünyayı tanıttı. Aydınlık geleceği gösterdi. Moskova önlerinde, Madrit'te, dünyanın her yerinde faşizme karşı savaşanlarla dayanışmasını burjuvazinin zindanları engelleyemedi. Bütün dünyanın başına bela kesilen faşizme karşı savaşını hiç aralıksız sürdürdü. Barışın yılmaz bir savunucusuydu. Bulunduğu her yerde, ister zindanda ister uluslararası bir forumda olsun, ama aynı heyecanla savundu barışı. Ne abaya ne sopaya kulak asmadı. Ödün vermedi.

Nazım! Yaşadığı yılların önemli bir bölümünü yurdundan uzakta ama halkından kopmadan yaşadı. Sevgisini, öfkesini ve nefretini halkın davasına bağladı.

Nazım Hikmet, halkına, işçi sınıfının grev çadırlarından, miting alanlarından seslendi. Girmediği kitaplık kalmadı. Dost düşman sevse de, kızsa da okudu Nazım'ı. O, bu mutluluğa erişmiş az sayıda sanatçılardandır.

Onun böylesi bir saygınlık kazanması neye dayanıyor? Açık bir dille şöyle söyledi Nazım Hikmet: "Komünist oldum olalı güzel sanatlardan beklediğim şey halka hizmetleri, halkı güzel günlere çağırmalarıdır. Halkın acısına, öfkesine, umuduna, sevincine,hasretine tercüman olmalarıdır." O böyle yazdı.

Seksen yaşına girdi Nazım Hikmet. Yaşasaydı karanlık bulutların ülkemizi ve dünyamızı sardığı bu günlerde iyimserliğini yitirmeden şöyle seslenecekti bize:

Ayağa kalkın Türkiye'nin aydınları. Kutsal olan herşey, emeğimiz, alın terimiz, gururumuz, vatanımız tehlikededir. Söz söyleme hakkımız, yaşanası dünyamız, insan gibi yaşama hakkımız tehlikededir.

LENİN KÖŞESİ

Devrimin savunulmasında ordunun rolü

V.İ.Lenin, emekçi yığınlarının burjuva erkini alaşağı etmesinden, devrimin utkuya ulaşmasından sonra uzun bir zaman burjuvazinin direnişini sürdürdüğünü ve emekçi yığınların erkinin, her tür karşı-devrimci çıkışı kesinlikle ezmesi gerektiğini belirtiyor. Ve şöyle diyor: "Kapitalizmden komünizme geçiş uzun bir tarihsel aşamadır. Bu aşamada sömürücüler, kaçınılmaz olarak, eski düzeni diriltme ümitleriyle yaşarlar. Ve bu ümitler eski düzeni diriltme denemelerine girişmeye dek dönüşür." (Tüm yapıtlar, c. 37, s. 264, Rusça, "Proletarya devrimi ve dönek Kautsky" yapıtından)

V.İ.Lenin Djerjinski'ye gönderdiği bir mektupta da şöyle diyor: "Burjuvazinin yandaşları... işçileri sabote ediyorlar, hükümetin sosyalist dönüşümleri gerçekleştirmeye yönelik önlemlerini engellemek için grevler örgütlüyorlar. İşleri, halka yiyecek sağlama çalışmalarını baltalamaya, milyonlarca insanı açlıkla karşı karşıya getirmeye kadar götürüyorlar. Karşı-devrimcilere ve sabotajcılara karşı savaşım için olağanüstü önlemler alınmalıdır." (A.g.y., c.35, s.156)

V.İ.Lenin, devrimden sonra kurulan sosyalist ordunun devrimin kazanımlarını, emekçi yığınlarının çıkarlarını savunmada, karşı-devrimcilere karşı savaşımda önemli rol oynadığını belirtiyor. "Sovyet erkinin başarıları ve karşılaştığı güçlükler" başlıklı yazıda şöyle diyor: "Ne için savaştığını bilen, kendi davasını, kendi toprağını, fabrikada kendi yönetimini koruduğunu, emekçilerin erkini savunduğunu bildiği için... çok büyük özverilerde bulunan sosyalist ordu kurulmaya başladı." (a.g.y., c. 38, s. 50)

1918'de ilk sosyalist ordu birlikleri önünde yaptığı konuşmada da şöyle diyor: "...bu ordu, devrimin kazanımlarını, bizim halk erkimizi, Asker-İşçi-Köylü Sovyetlerini, baştan aşağı yeni, gerçekten demokratik düzeni, tüm halk düşmanlarına, şimdi her araca başvurarak devrimi yok etmeye çalışanlara karşı koruyacaktır." (A.g.y., c. 35, s.216)

Polonya ile dayanışma

TKP MK Bildirisi

Polonya Halk Cumhuriyeti, sosyalizm düşmanı güçlere karşı önlemler aldı. Bu girişim, Polonya halkının tüm dostlarınca, barıştan yana olan herkesçe destekleniyor. Silahlı bir ayaklanmayla Polonya'yı sosyalizmden, sosyalist ülkeler topluluğundan koparmaya hazırlanan karşı-devrimci güçler, amaçlarına ulaşamadılar. Polonya'da durum, adım adım düzeliyor.

ABD emperyalizmi,NATO başları, Polonya'daki gelişmeleri ters yüz ediyor ve bu ülkenin iç işlerine kabaca karışıyorlar. Bunu yapanlar, usta hırsız oyunu oynamak girişimindedirler. ABD El Salvador'da, İsrail Golan'da, Güney Afrika Angola'da haydutluk ediyor, kan döküyor. NATO üyesi Türkiye, askersel diktatörlükle yönetiliyor.

Polonya'ya karşı sözde "özgürlük" adına ayağa kalkan NATO başları nedense, Türkiye'de özgürlüklerin 12 Eylül 1980'den bu yana en kaba ve en barbarca yöntemlerle çiğnendiğini görmüyor, sessizlikle geçiştiriyorlar. Polonya'da "erki silahla ele geçirme" planlarıyla suçüstü yakalanan sendikacı kılıklı karşı-devrimcilere göz yaşı dökenler, Türkiye'de DİSK davası karşısında susuyorlar. 52 DİSK yöneticisi idam istemiyle askersel mahkemede, üstelik "savaş hali" uyarınca yargılanıyor. Oysa askersel savcı bile DİSK'in terörle ve silahlı bir girişimle ilgisini somut öne süremiyor. Üstelik, iki bin sendikacının daha yargılanacağı açıklanıyor. Bine yakın yurttaşı yalnızca TKP'yi desteklediği ya da komünist olduğu için zindanlara dolduranları, en başta ABD emperyalistleri kolluyor.

Bu iki ölçü, emperyalizmin Polonya çevresinde açtığı anti-komünist kampanyanın iç yüzünü ortaya çıkarıyor. Emperyalistler, Polonya'da özgürlük için değil, karşı-devrimin yenilgisinden dolayı panik içinde bağırıyorlar. Yalnız bu olgu bile, Polonya'daki sosyalizm düşmanlarının arkasında kim olduğunu ortaya koyuyor.

Bugün ülkemizdeki gerici çevreler, Polonya üstüne yaratılan sis perdesinin gerisinde halk düşmanı politikalarını gizlemeye çalışıyorlar. Bunların amacı, halkın dikkatini ABD ile yapılan ve kapıyı ileride Çevik Kuvvetlere açacak olan anlaşmalardan uzaklaştırmaktır. 1961 Anayasasının yırtılması yolundaki adımları gizlemektir. Kamuoyunun ilgisini bugün de süregiden ekonomik bunalımdan başka yönlere çekmektir.

Cuntaya bağlı hükümet, bir yandan

▶Arkası 7. sayfada

Ulusal güvenlik için

B. GÜNER

ABD savaş bakanının gezisi "Ortak Savunma Grubu"nun kurulmasıyla noktalandı. Ülkemizin ulusal güvenliği bir yara daha aldı. Gazeteler, NATO dışı-NATO üstü bu organın, "iki ülke savunmasını uyumlaştırmak","bunalım" durumlarında "birlikte davranmak" ve "SİA anlaşmasını işler kılmak"la yükümlü olduğunu yazıyor. Bu ise, açıkça, ABD emperyalizminin, son NATO toplantısında alınan kararlarla da görüldüğü gibi NATO' nun etkinlik alanını, NATO dışı ikili anlaşmalarla genişletme planının somutlanmasıdır. Cunta, bu organa girerek, "NATO dışında görev almayız" sözlerine ters düştü. Komşu İslam ülkeleriyle, Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerle dostluk ve işbirliği kurma sözlerine tümüyle aykırı davrandı. ABD emperyalizmine, "Ortak Savunma Grubu"nu kaldıraç yaparak, "Çevik Kuvvet" vb. gibi dayatmalarını onaylatmak yönünde yeni bir olanak tanıdı.

Emperyalizmin "savunması" ile ülkemizin savunmasının ortak bir tek yanı bile yoktur. NATO'cular, savunma değil, saldırı konumlarındadır. Elde bunca silahları varken silahlanma yarışını tırmandırmaları, "Çevik Kuvvetler" kurmaları açıkça, saldırıya hazırlanmak demektir. ABD emperyalizmi, öteden beri ülkemizi, Sovyetler Birliği'ne, bölgedeki ulusal kurtuluş hareketine karşı bir saldırı üssü, sıçrama tahtası yapmak istiyor. Bu yeni organ, kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda, ne kadar komşu halk varsa tümüyle karşı karşıya gelmemiz tehlikesini artırıyor.

Ordunun "modernizasyonu"ile ilgili olarak bu organın işlevine gelince, "Silahlar, bir ulusal sorun, bir yurtseverlik sorunu olarak görülür" diyor Lenin, "ama tersaneler, mermi, dinamit ve tüfek fabrikaları, çeşitli ülkelerin kapitalistlerinin, açıkça, çeşitli ülkeler kamuoyunu aldattıkları, hatta donlarına kadar soydukları uluslararası işletmelerdir." Şimdi, yurtsever güçler şunu soruyor: 24 Ocak politikasıyla halkın boğazından kesilenler örneğin TUSAŞ-Mc Donald Douglas anlaşması aracılığıyla Amerikan silah tekellerinin hizmetine mi sunulacak? Yoksa koyu Amerikancılık yıllarındaki gibi, silah diye hurda kazığı mı yenecek? Yoksa Doğu Anadolu'da "askersel havaalanlarınızı vb.ni modernleştiriyoruz" diyerek, "Çevik Kuvvetlere" üs ve depo mu hazırlanacak?

Emperyalizmin "güvenliği", ülkemizin, halkımızın güvenliği ile taban tabana zıttır. Ulusal güvenlik, halkın her türlü güvenliğinden ayrılamaz. Ekonomik, politik, demokratik hak ve özgürlüklerin güvenliği ile sıkı sıkıya bağlıdır. TKP MK'nin belirttiği gibi, yalnız ve yalnızca tüm ulusal demokratik güçler birleşirlerse, ulusal güvenlik güvence altına alınabilir.

Gericilik Amacına Ulaşamayacaktır!

Bilen Yoldaşın "TKP Davası" üzerine 15 Aralık günü TKP'nin Sesi Radyosunda yaptığı konuşmadan:

..., Generaller: "Batı uygarlığı"ndan, Batı demokrasilerinden söz ediyor. Ne ki komünistlerin tutuklandığı, işkence gördüğü, ağır hapis cezalarına çarptırıldığı bir ülkede demokrasiden söz edilemez. "TKP'siz demokrasi olmaz"!

O nedenle komünistleri engizisyon mahkemelerinde yargılatanların demokrasi sözleri hiç de inandırıcı değildir. DİSK, Köy-Koop, Töb-Der davaları gibi, TKP davası da, terörizmi önleme gerekçesiyle erke elkoyan cuntanın demokrasi anlayışının aynası olmuştur. Bu davalarda insanlar terörist oldukları için değil, düşüncelerinden, örgütlendiklerinden ötürü yargılanıyorlar. Öyleyse cuntanın sözünü ettiği o, demokraside, işçi sınıfı ve emekçiler için, ilerici güçler için örgütlenme ve düşünce özgürlüğü olmayacaktır...

Türkiye Komünist Partisi davası faşist yasalara karşı olanlarla, bu yasalardan yana olanların savaşım alanıdır. Geçmişte bu faşist yasalara karşı, şu ya da bu biçimde, karşı çıkmış tüm güçleri, bu yasaların komünistlere ve öteki ilerici güçlere karşı pratikte işletildiği günümüzde seslerini yükseltmeye çağırıyorum.

Açılan TKP davasının güncel amacı nedir? Bununla cunta, Amerikan emperyalizmine yeni ödünler verme, gerici askersel rejimi yasallaştırma, emekçilerin ağzındaki lokmayı tekellere buyur etme politikasına karşı direnen güçleri yıldırmak, bölmek, zayıflatmak istiyor...

Neyi yargılıyorlar?

Türkiye Komünist Partisi, 60 yıldır ağır baskı altında, işçi sınıfının, ulusun ezici çoğunluğunun çıkarlarını dile getirmekten geri durmamıştır. 12 Eylülcülerin TKP'ye dolu dizgin saldırmaları bundandır. Bize göre, bugün Gölcük'de yargılanmak istenen şey, işçilerin, emekçilerin, aydınların, gençlerin, savaşımları, ülküleridir. Bir başka deyişle, ulusal bağımsızlık, barış ülküsüdür, özgürlük ülküsüdür. İnsanın insanı sömürmediği insanca bir yaşam ülküsüdür. Sendikaların, gençlik, kadın ve barış örgütlerinin üyeleri, bu yüce ülküler uğrunda savaştıkları için yargılanıyorlar. Bunları gerici diktatörlük, önceden belirlediği ağır cezalara çarptırmak istiyor.

Komünistler, bu ateşlerden kaç kez geçti. Kapalı kapılar ardında yargılandıkları zaman bile onlar, halka seslerini duyurmayı başardılar. İşçi sınıfının, emekçilerin çıkarlarını savunmaktan bir adım bile gerilemediler. Dönekler, yüreksizler çıkmadı değil, ne ki, komünistler hiçbir zaman zorbalığa boyun eğmediler. Bugün de onların başları dik!... Söz yok! Partiye ağır saldırı geldi... Yitirdiklerimiz az değildir. Ne ki, Türkiye Komünist Partisi, düşmanın saldırısını göğüsleyecek güçtedir. Leninci disiplin elimizde en güçlü silahtır.

Ne ki, gericilik bu davadan istediği sonucu alamayacaktır. Elimizdeki tüm olanaklarla halkımıza bu davanın içyüzünü açıklayacağız. Böylece, halkımıza, ulusal çıkarlarımıza karşı suç işleyen egemen güçleri, emperyalizmin işbirlikçilerini, tekellerin temsilcilerini suçlu sandalyesine oturtacağız. Emekçiler, komünistlerin kim olduklarını daha iyi anlayacaktır. Komünistlerin ne istediklerini, ne için savaştıklarını bu davayla, bir kez daha, kamuoyuna duyuracağız...

Demokrasiden yana tüm yurttaşlar! Türkiye Komünist Partisi davası üstüne gerçekleri yayalım! Yargılanan komünistlerle, öteki ilerici güçlerle dayanışmayı güçlendirelim! Özgürlük, demokrasi için, ulusal bağımsızlık için, barış için, iş, ekmek, toprak için savaşta omuz omuza verelim!

TKP'nin Sesine kulak ver

Hergün **saat 5'de**
25 m, 11820 kHz

Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da
31m, 9585 kHz

Saat 21, 23, 01'de
49m, 6200 kHz

Pazar günleri bunlara ek olarak **saat 15'de**
31m 9585 kHz

Brejnev Yoldaş 75 yaşında

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen'in Mesajı

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, tüm Türkiye komünistleri, ülkemiz işçi sınıfı ve emekçileri adına, en içten sevgi ve saygı duygularıyla, 75.doğum yıldönümünüzü kutlar.

Türkiye komünistleri, işçi sınıfı ve halkımız, tüm barışsever güçler, dünyamızın bugün en yakıcı sorununda, nükleer bir savaşı önleme, barışı koruma ve yumuşamayı sürdürme yolunda Sizin yorulmak bilmez girişimlerinize, Lenininci barış politikası doğrultusunda Sovyetler Birliği'nin sürekli atılımlarına büyük değer biçiyor.

Günümüzde Sovyetler Birliği, SBKP'nin öncülüğünde her yanlı güçleniyor. Komünizme geçişin maddesel-teknik temellerini biteviye geliştiriyor. Dünya devrimci sürecinde Sovyetler Birliği başta, sosyalist ülkeler topluluğunun rolü sürekli artıyor. SBKP'nin Leninizm'i eşsiz katkılarıyla geliştirmesi, dünya komünist ve işçi hareketinin elindeki bu yenilmez silahı daha da biliyor. Proletarya enternasyonalizminin yüce ilkelerini SBKP'nin gözbebeği gibi koruması, uluslararası işçi sınıfına, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı veren halklara en büyük güç kaynağı oluyor. Dünyadaki tüm ilerici güçler, L.İ.Brejnev Yoldaş, Sizin tüm bu alanlardaki çok yönlü gelişmelere yaptığınız katkılardan büyük kıvanç duyuyor.

Büyük komşumuz Sovyetler Birliği, kurulduğu günden bu yana Türkiye Cumhuriyeti'ne, halkımıza her zaman dostluk elini uzattı. Barış içinde yanyana yaşama ilkeleri temelinde eşit haklı ve karşılıklı yarara dayalı ilişkilerin geliştirilmesi yönünde ardıcıl ve titiz bir çaba gösterdi, gösteriyor. SBKP'nin XXVI. Kongresi'nde açıklanan barış programı, Avrupa'ya olduğu gibi Yakın Doğu ve Akdeniz'e ilişkin somut, gerçekçi ve yapıcı barış önerileri ülkemizin güvenliği ve ulusal çıkarları açısından büyük önem taşıyor. Emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin baskı ve dayatmalarıyla karşı karşıya bulunan ülkemizde, tüm yurtsever güçlerin çetin koşullar altında verdiği ulusal bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi savaşımına destek oluyor.

Çok değerli L.İ. Brejnev Yoldaş,

Size sağlık, esenlik ve uzun ömürler, sorumlu görevinizde bundan böyle de büyük başarılar, Sovyet halkına mutluluk dileriz.

Komünist selâmlarımızla.

17 Aralık 1981

Gericiliğe karşı

N.GÜREL

Cuntacı generaller, omuzladıkları yükleri taşıyabilecekler mi? 1981 yılı sona ererken, bu soru, şimdiye kadar emperyalizmden ve tekellerden yana attıkları her adımda onları destekleyenler arasında da tartışılmaya başlandı.

Artan işsizlik, ekonomik yıkım, kimilerine daha şimdiden sonucu belirsiz "sosyal patlamalar" korkusu yaşatıyor. Danışma Meclisi'nin Anayasa Komisyonu'nda bir üye, "yapacağımız Anayasa halk oylamasında bir oy farkla da kazansa, yeter" diyor.

"Ordunun yıpranması" korkusu şimdilerde tekelci basına daha çok yansıyor. Hükümetteki tasfiye, erkteki gizlenmeye çalışılan çelişkilerin, küçük de olsa, bir dışa vurmasıydı. N.Ilıcak, ABD'nin baskılarına karşı tepkilerin yükselmesi üzerine, "kamuoyunun rahatlatılması" gerektiğinden söz ediyor. İngiliz "The Times" gazetesi, 5 Aralık günlü baş makalesinde, "Türkiye'de yalnız askersel liderlerin Batı dostu olması yetmez" diyor. Bu emperyalist gazete halkın Batı denilen emperyalizme tepkisini nasıl zayıflatırız sorusuna da, "şimdiki rejimi eleştirisiz desteklemek bunu sağlamanın en iyi yolu değildir" diye yanıt veriyor.

Türkiye'deki açık askersel diktatörlük koşullarında: İşbirlikçi tekelci burjuvazinin AET tekelleriyle daha yoğun işbirliği çabaları yeni engellerle karşılaşıyor. ABD ve Batı Avrupa emperyalistleri arasındaki Türkiye'ye yönelik uyumlaştırılmış işbölümünün sürtüşmesiz yürütülmesi zorlaşıyor.

AP hazırlanıyor

AP başları bu ortamda önlerinin açılmakta olduğunu görerek aktifliklerini artırıyorlar. Demirel, her ay sonunda parti örgütüne "hedefimize bir ay daha yaklaştık" diye mesaj yolluyor. AP örgütü 12 Eylül boyunca bir fiske bile yememiş olan tek politik parti.

Özal politikasını bu yıl da sürdürme kararı alan, ABD'ye "ortak savunma grubu" ödününü veren, MHP başlarını bir bir salıveren, DİSK yöneticilerini idam istemiyle yargılayan, peşpeşe TKP davaları açan cuntacı generallerin, tüm bunlardan elleri biraz daha yanarken, AP başları ellerini oğuşturuyorlar.

AP, tüm bu olguları kullanarak generallerle pazarlığa oturmaya hazırlanıyor. Gericiliğin sivil ve askersel politik güçleri, 1961 Anayasasının tümden yırtılmasında çoktan anlaştılar. "Kapışma", otoriter baskı rejiminde erkin kaça kaç paylaşılacağı üzerinedir. AP başları, bundan böyle generallerin doğrudan katılımı olmadan hükümet edemeyeceklerini biliyorlar. Sıra, generallere, kendileri olmadan ayakta kalamayacaklarını öğretmekte! Cuntanın kendine ayrı bir sivil destek güç oluşturmasının sınırlılığı, YÖK konusunda Doğramacı şebekesinin sipsivri ortada kalmasında da görüldü.

Tekelci basında, Danışma Meclisi'nde, Türk-İş içinde AP yanlılarının birden, "işçi haklarının savunucusu", "demokrasi yanlısı" kesilmesi, halkın cuntadan olan hoşnutsuzluğunu da bir koz olarak kullanma manevrasıdır. Örneğin, Ilıcak'ın yüzüne taktığı "diktatörlüğe karşı muhalefet" maskesi, liberal ve reformist çevrelerden cuntaya karşı yükselen tepkileri kendi kanallarına akıtmayı amaçlıyor. Bu arada, faşist MHP'nin koruyucusu AP başlarının bu manevralarını, "faşist diktatörlüğe karşı burjuva bir muhalefet" ilan ederek, "yararlanma" adı altında bu kanala kendiliğinden akmaya hazır olanlar da çıkıyor. (Bak: İşçinin Sesi, sayı,176, s.1) Oysa AP başları cuntanın yapacağı anayasanın, o erkteyken yapılacak seçimlerin, yalnızca kendilerine yarayacağını hesaplıyorlar.

Ama onlar, hoşnutsuzluğun daha da artıp ilerici-devrimci bir alternatifin boy vermesinden de korkuyorlar. Cuntaya, bir an önce erken bir seçim tarihi ilan ettirme girişimleri bundandır. Böylece, "işte cunta sahneden çekiliyor, demokrasi gelecek!" uyutmacasıyla, daha yıllarca baskı ve sömürü altında tutulacak olan halkı oyalamayı umuyorlar. "Kışlaya dönüş tarihi"nin kesinleşmesiyle, ordu içindeki erkin yeniden sivil güçlere bırakılmasından yana olmayan kesimlerin süngüsünün düşürülmesi de amaçlanıyor.

İşçi sınıfının tutumu

Görülüyor ki, 1982 yılı "cuntanın gitmesi" gerektiğini savunanların sayısını artıracaktır. İşçi sınıfı bu ortamda "gericiliğe karşı demokratik bir Anayasa için birleşelim!" belgisiyle ortaya çıkmalıdır. Halktan yana ulusal ve demokratik devletçilik için, barışçı, başına buyruk bir dış politika için, idamlara, işkencelere, baskı ve tutuklamalara son verilmesi,tüm politik tutukluların salıverilmesi için, demokrasinin sahte dostlarına karşı, demokrasinin, ulusal bağımsızlığın sivil ve asker tüm gerçek yandaşlarını birleştirmek için savaşmalıdır.

Bilinçli işçiler, tüm CHP'lileri gericiliğe karşı demokrasi cephesine çağırmalıdır. Onlara, demokratik hak ve özgürlüklere kavuşmanın yolunun, cuntaya karşı AP ile değil, gericiliğe karşı işçi sınıfıyla birleşmekten geçtiğini göstermelidir.

Bilinçli işçiler, yurtsever subay ve assubaylara kendilerini bekleyen yol ayırımını göstermelidirler: Ya cuntanın halka karşı işlediği suçlara araç olmanın yüküyle, "her on yılda bir bu bizim yazgımızdır" diyerek kışlaya kapatılmayı sineye çekeceklerdir, ya da, nerede olurlarsa olsunlar, güçlerini işçi sınıfıyla, öteki demokratik güçlerle gericiliğe karşı birleştirmenin yollarını arayacaklardır.

Bilinçli işçiler, geçmişte AP'ye oy veren ve bugün cuntanın uygulamalarına tepki duyan yurttaşları uyarmalıdırlar. Onlara AP başlarının iki yüzlülüğünü, onların cuntanın halka karşı tüm uygulamalarını desteklediğini göstermelidirler.

Komünistler halka özgürlüklerin ancak uğrunda savaşılarak elde edilebileceğini öğretmekle yükümlüdür. Onun savaşımlarının en ön safında yer alarak bu görevlerini yerine getireceklerdir.

Yeter artık !

Kenan Evren yeni yıl konuşmasında "ekonomide büyük başarılar elde ettik" diyor. Ne imiş bu başarılar? İşsiz sayısı 6 milyona tırmanıyor. YHK'nun yeni ücret "zam"ları sonucunda işçiler geçen yıla göre daha az yiyecek, daha kötü giyinecek, barınacak. DPT raporu "dünyada en düşük memur ücreti Türkiye' dedir" diyor. Teoman Erel'in yazdığı gibi, "gübre, diğer tarımsal girdi fiyatları yanına varılmaz şekilde arttıkça, tarımın akıbeti Allah' ın yardımına kalıyor." Vurguncu bankerler halkın artık yalnız parasını değil, canını da almaya başladılar. Cuntanın yeni yıl armağanı petrole, tüp gaza, elektriğe zam oldu.

Özal'ın görevi "cepten cebe aktarmak": Kastelli sermayesini 1,5 milyara, İş Bankası 30 milyara çıkardı. Sabancı, "Ey Sakıp, Tanrı sana bu günleri de gösterdi, çok şükür!" diyor.

"Başka alternatif yok" diye tepinip duranların kendi gazeteleri yazıyor: "Türkiye NATO için fazladan 250 bin asker besliyor. Faturası: yılda 550 milyon dolar! "ABD casusluk uçakları için Konya'da hazırlanan tesislere, cunta milyonlarca dolar harcıyor. Yalnız ülke ateşe, savaş tehlikesinin göbeğine değil, dev fonlar da çöpe atılıyor!

İkramiyelerini alamadıkları için 3 Aralık'ta yarım günlük bir direniş gerçekleştiren İstanbul'daki Gülok işçilerinden biri şöyle yazıyor: "'Yeter artık! Sovyet tehdidi yalanıyla gözümüzü bağlayıp soframızdaki ekmeği kapmalarına izin vermeyeceğiz!"

S.Y.

Anayasa savaşımında birleşelim

▶Başı 1. sayfada
ça direnmek zorunluktur. TKP 61 Anayasasının yırtılmasına karşı çıkan tüm güçleri destekliyor. Biz bu güçlerle işbirliğine hazırız. Bugün bu güçler, ayrı ayrı yürüyor olsalar da, onlar bir hedefe vurdukları için, bu geniş bir cephe hareketine temel hazırlıyor. Daha şimdiden tüm bu güçlerin birlikte eylemi büyük önem taşıyor.

Bugün 61 Anayasasının yırtılmasına karşı çıkan güçler, dağınıktır. Örgütsel bakımdan zayıf düşmüştür. "Nasıl bir Anayasa?" sorusuna da açık ve ortak bir yanıt verememişlerdir. Bu zayıflıklar cuntanın anti-demokratik yasaları direniş görmeden dayatmasına olanak vermekle kalmıyor, üstelik cuntaya karşı doğan tepkileri, özellikle burjuvazinin değişik eğilimlerini gerici sivil politik güçlerin kendi kanallarına akıtmalarına da ortam hazırlıyor. AP başlarının ve sözcülerinin sözde demokrasi yanlısı manevraları, AP tabanındaki artan hoşnutsuzluğun yansımasıdır. AP başları gerçekte 61 Anayasasının, demokratik özgürlüklerin düşmanıdırlar.

Eğer demokrasi isteyen halk kendi davasını kendi eline almazsa, ülkeyi 12 Eylüle getiren gerici burjuva partilerinin manevralarına kapılırsa bir kez daha acı biçimde aldatılacaktır.

61 Anayasasının yırtılmasına karşı olan partilerin tabanlarına, onların etkisindeki yığınlara gerçek demokratik alternatifi götürmek herkesten önce TKP'ye, öteki işçi partilerine ve sol güçlere düşüyor. Onlar 61 Anayasasının yırtılmasına karşı çıkan güçleri ulusal demokratik bir Anayasa için savaşta birleştirmelidir.

Nasıl bir anayasa?

Ulusal, demokratik bir Anayasa ne demektir?

— Bu Anayasa, ulusal bağımsızlığı temel alan, ülkeyi emperyalizmin, NATO'nun zincirlerinden kurtarmayı öngören, savaşa karşı barışı savunan bir Anayasadır.

— Bu Anayasa, tüm genel demokratik özgürlükleri, örgütlenme, söz, gösteri özgürlüklerini, demokratik bir seçim sistemini güvence altına alan, bu özgürlüklerin baş düşmanı faşizmi yasaklayan, Kürt ulusuna özerklik tanıyan bir Anayasadır.

— Bu Anayasa, ekonomik bağımsızlığı güvence altına alan, özel kapitalist tekellere karşı, halk çıkarlarından yana, küçük ve orta işletmeleri yıkımdan koruyacak bir devletçiliği içeren Anayasadır.

— Bu Anayasa, toprakta büyük özel mülkiyeti yasaklayan, demokratik toprak reformunu öngören bir Anayasadır.

— Bu Anayasa, işçi sınıfının,tüm çalışanların toplu sözleşme, grev yapma ve sendikalaşma özgürlüğünü eksiksiz tanıyan bir Anayasadır.

Ancak böyle bir Anayasa halkın çıkarlarını yansıtabilir.

Yurttaşlar,

1961 Anayasasının yırtılmasına karşı koyun! Ülkeye bağımsızlık halka barış, özgürlük, genlik, toprak veren ulusal, demokratik bir Anayasa için birleşin!

16 Aralık 1981 — TKP MK

Tehlikeler artıyor!

▶Başı 1. sayfada
bir adım atıyor. Bu adım cuntanın hem İslam ülkeleriyle ve hem de Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerle iyi komşuluk, dostluk ve işbirliği ilişkilerini kurma sözlerine tümüyle aykırı düşüyor.

ABD emperyalizmi böylesi bir ödünü, ülkemizin, halkımızın güçten düştüğü koşullarda elde edebilmiştir. Şimdi tehlikeler daha da artmıştır. Gerici askersel diktatörlüğün tüm temel demokratik hak ve özgürlükleri yok etmesi, uyguladığı tekel yanlısı ekonomik politika, ülkemizin emperyalist dayatmalar karşısında direncini azaltıyor. Gerici cunta yönetiminin anti-emperyalist güçler üstündeki baskıları, komünistlere, tüm demokrasi yanlılarına karşı aralıksız tutuklamalar ordu içindeki ve dışındaki en gerici Amerikancı güçlerin konumlarını güçlendirmelerine hizmet ediyor. Faşist MHP elebaşılarının ardarda salıverilmesi TKP'ye, DİSK'e karşı açılan davalar, Ecevit'in tutuklanması ile ABD'nin son dayatması birbirinden ayrı gelişmeler değildir.

Henüz geç değil

TKP daha baştan ancak tüm ulusal demokratik güçler birleşirse tehlikelerin önüne geçilebileceğini söyledi. Herkes bugün gelişmelerden gereken sonuçları çıkartmalıdır.

Kuşkusuz bugün tüm emperyalist baskılar amaçlarına ulaşabilmiş değildir. Çevik Kuvvetler için Türkiye'yi üs olarak kullanma amacı gerçekleşmemiştir. ABD emperalizminin en açık destekçisi güçler emperyalist planları tümüyle onaylatmayı henüz başaramamışlardır.

Üstelik "Ortak Savunma Grubu" adlı organın oluşturulması kamuoyunda tepkilerle karşılanıyor. Bugün geniş çevreler bu gidişin ülkemize getireceği tehlikeleri görüyor, işçi sınıfımızın, emekçilerin, yurtsever aydınların, subayların, gençliğin sıralarında ABD emperyalizmine karşı nefret daha da artıyor.

Çıkarılacak sonuç: İster ABD, ister NATO damgalı olsun Çevik Kuvvetler adlı saldırı birliklerinin topraklarımıza yerleştirilmesini önlemek ancak ulusal demokratik güçler birleşebilirlerse olanaklıdır.

Türkiye'nin ulusal güvenliği ABD emperyalizminin serüvenci planlarına araç olmakla değil, sosyalist ülkelerle ve İslam ülkeleriyle iyi komşuluk, dostluk ve işbirliği kurmakla sağlanabilir.

TKP, yurdunu seven herkesi, birleşmeye, "Ortak Savunma Grubu" adlı organın dağıtılması, topraklarımızın saldırgan ABD ve NATO birliklerine kapalı tutulması için ABD ile bağlanmış kölelik anlaşmalarına, atom ve casusluk üslerine karşı savaşmaya çağırıyor!

13 Aralık 1981 — TKP MK

Polonya ile

▶Başı 4. sayfada
Polonya'nın iç işlerine karışılmamasından söz ediyor. Öte yandan NATO'nun gündemine "Polonya sorunu"nun alınmasını onaylamakla, bu ülkenin iç işlerine karışmış oluyor. Hükümet, Polonya'daki gelişmelerden "endişeli" olduğunu açıklıyor. Cunta özgürlüklerin çiğnendiği gibi bir savda bulunamayacağına göre, o, karşı-devrimin ezilmesinden duyduğu "endişe"yi açığa vurmuş oluyor. Oysa, ulusun ezici çoğunluğunu asıl kaygılandıran olgu, bu sis perdesinin gerisinde ABD emperyalizminin Türkiye'yi Orta Doğu'da ve Akdeniz' de kendi amaçları yönünde kullanmak için baskıyı artırmasıdır. Kaygı uyandıran olgu, ABD üslerini genişletmeyi de öngören son "ortak savunma grubu" anlaşmasıyla, cuntanın Amerikan emperyalizminden yana tehlikeli bir adım atmasıdır.

Türkiye işçi sınıfının, emekçi halkın çıkarları, karşı-devrimle savaşan Polonya işçi sınıfının yanında yer almayı gerektiriyor. TKP, tüm halkımızı, tüm barışsever güçleri, Polonya'da alınan önlemleri desteklemeye çağırıyor.

27 Aralık 1981 — TKP MK

Gençlik ve gelecek

▶Başı 8. sayfada
şulların tüm ağırlığına karşın anti-emperyalist, demokratik geniş bir gençlik hareketi yaratmamız olanaklıdır." diye sesleniyor. TKP bu çabaları destekliyor.

I.Y.

MİLİTANLARDAN

«Halkımıza»

"...Cunta dikensiz gül bahçesi peşinde, bunun için saldırısı ilerici yurtsever namuslu insanlar üzerinde yoğunlaşıyor. CHP'liler, TİP'liler, TSİP'liler, Kürt demokratları ve komünistler zindanlarda çürüyor. En ağır işkencelerde ölüyor ya da sakat kalıyor. Ülkemizin yüz akı bu insanlar sudan gerekçelerle tutuklanıyor, aileleri kendilerinden aylarca haber alamıyor. Emekçi halkımızın öncü gücü, umudu, geleceği Türkiye Komünist Partisi provokasyonlarla, iftira ile halkımızın gözünden düşürülmek isteniyor. Bir yandan "çöktü" deniliyor, bir yandan on silahıyla 35 üyesi yakalandı diye çarşaf çarşaf resimler sergileniyor. İftira, yalan birbirini izliyor. TKP terör çeteleriyle bir tutulmak isteniyor. Ancak halkımız onun gerçek silahının ne olduğunu biliyor. TKP'nin silahlı emekçi halkın savaşımına olan sarsılmaz inancıdır. Onun silahı zafere, geleceğe olan inancıdır. Onun silahı en ağır koşullarda yaşama yeteneği ve savaşım gücüdür. Bilimsel sosyalizmin ilkeleridir. Bunu emekçi halkmız biliyor. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin göreceği günler de uzak değildir. Halkımız TKP'sine inanıyor, güveniyor."

(İstanbul'da Levent bölgesi fabrikalarında Kasım ayı içinde dağıtılan "İlerici İşçiler" imzalı bildiriden.)

Üç kişiye bir ekmek

Cuntanın başı Evren, Doğu bölgelerinde yaptığı konuşmalarda "Türkiye tahıl ülkesidir, bunu iyi değerlendirirsek tahıl verip petrol alacağız. Bazı tüccar spekülasyon peşinde, kimsenin milletin ekmeğiyle oynamasına izin vermeyeceğiz." dedi.

İzmir'de Tekel atölyelerinde yayınlanan bir genelgede, işçilerin ekmek tasarrufu yapmaları isteniyor. Buna gerekçe olarak: Dünyada buğday açığı olduğu, ekmeğin ziyan olduğunu söylüyorlar. Biz Tekel işçileri her zaman halkımızın işine yarayan tasarruftan yanayız. Ama bugün bizim yaptığımız tasarruf kimin işine yarıyor? Yine tüccarın ambarları dolmuyor mu? 24 Ocak kararları Özal'ın deyimiyle, "tıkırında"gidiyordu da, onun için mi bizlere fabrikada üç kişiye bir ekmek veriyorlar?

Tekelde üç kişiye bir ekmek politikası uygulanıyor. Tüm sosyal haklarından mahrum olan işçilerin ekmeğine kimlerin eli uzanıyor? Halkımızın deyimiyle bu ne perhiz bu ne lahana turşusu?

Üreticinin elinden tahılı yok pahasına alıp, ambarlara dolduran tüccardan kim hesap soracak? Hani Evren'in attığı nutuklar? Halkımız laf istemiyor. Boş laf karın doyurmuyor. Bundan başka alternatif yoktur diyenler; gerçekten yok mu? Bu alternatif cunta için, tekelci para babaları için yoktur. Ama biz işçiler için vardır. Biz Tekel işçileri, işçi sınıfımız ve tüm emekçiler cuntanın ve tekelcilerin söylediklerine inanır, başka alternatifleri göremez isek; üç kişi bir ekmek yemeğe devam ederiz. Bugün ekmeğimize el uzatanlara karşı birleşmekten, örgütlenmekten başka bizim de alternafimiz yoktur.

Haşim M. İzmir

AP'liler, MSP'liler bile

Ekim 81 başında 6 hafta süre ile Türkiye'ye izine giden Adapazar'lı bir bayan gezi anılarını bize şöyle özetledi:

"Konu komşu ve tanıdıklarla uzun uzun konuştuk, dertleştik. Eskiden tanıdığım AP'li ve MSP'liler yaşam koşullarının çok bozulduğunu, zorlaştığını, hayat pahalılığının çekilmez olduğunu söylüyorlar. Bunlara göre bundan daha kötüsü olmazmış. Gene bu çevreden çok kişi, özellikle MSP taraftarları, radyo, televizyon ve gazetelerin yeterli ve doğru haber vermediğinden şikayetçiler ve bu nedenle de, en doğru haber verdiğine inandıkları "Bizim Radyo"yu dinliyorlar.

Halk genel yerlerde pek politika konuşmuyor, fakat aile ve tanıdık toplantılarında, politika ve ekonomik konular en çok konuşulan ve eleştirilen konular oluyor."

Ahmet L. -Batı Berlin

DAYANIŞMA-BİRLİK

DİSK ve TKP davalarının başlaması üzerine F.Almanya'daki Türkiyeli işçi ve demokratların yığın örgütleri, FİDEF, DİB-FAK ve Kürt Halkevleri ortak bir açıklama yaparak, cuntanın ilerici güçler üzerindeki baskılarını sergilediler. Açıklama şu sözlerle sona eriyor: "İstanbul'da, Ankara'da, öteki kentlerde, bu arada Gölcük'te yargılananlar: yurtseverler, sosyalistler, komünistler, TİP, TİSP, TKP üyeleri, DİSK, Köy-Koop ve TÖB-DER, terörizm nedeniyle değil, politik görüşlerinden dolayı, barış, demokrasi ve sosyalizmden yana oldukları için koğuşturuluyorlar."

Gençlik ve gelecek

Gençlik geleceğimizdir. İşçi sınıfı, sömürüsüz, savaşsız bir gelecek kuracak temel güç. İlerici gençliğimizin örgütü İGD, 5 Ocak 1976'da, gençliğin enerjisini, dinamizmini, işçi sınıfının yoluna akıtmak amacıyla kuruldu. "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diye yola çıkan İGD, gençlik hareketiyle işçi sınıfı hareketini kopmaz bağlarla birbirine bağlayacak olanı, işçi gençliğin içinde örgütlenmeyi, başa aldı. İşçi-gençlik bağlaşıklığını bu sağlam temel üzerinde kurmaya çalışan ilerici gençler, ülkemizde nitelikçe yepyeni bir gençlik hareketi yarattılar. İşçi sınıfının savaş yöntemlerine sıkıca bağlı kaldılar. Onlar, "sonucu gençlik, özellikle işçi gençlik belirleyecektir", diyen Lenin'in yolundan yürüdüler. TKP, böylesi bir yolda yürüyen İGD'yi desteklemeyi görev bildi.Ona omuz verdi.

Gerici güçler, geleceklerinden korktukları kadar, gençlikten de korkarlar. Hele ilerici gençliğe, onun örgütlerine amansızca saldırırlar. Altı yıl boyunca İGD üyeleri, gerici güçlerin, faşist ve maocu çetelerin boy hedefi oldu. Yürüdüğü haklı ve onurlu yolda 100'den fazla şehit verdi. İGD yasaklandı. Ama onu yok etmek olanaklı mı? O, üyeleri bugün gençliğin her kesiminde, işçi, işsiz, öğrenci, köylü gençlik içinde çalışıyor. Uluslararası demokratik gençlik hareketinin ülkemizdeki güçlü kolu olarak savaşımını sürdürüyor.

Bugün 12 Eylül gerici askersel diktatörlüğünün halkımıza dayattığı kemerleri sıkma politikasının, işbirlikçi tekellerin ülkemizi içine sürüklediği bunalımın en ağır yükü gençliğin omuzlarındadır. Geniş gençlik yığınlarına, işsizlik, eğitimsizlikten başka bir şey vermeyenler ve veremeyecek olanlar, onun üzerine öc alırcasına saldırıyor. Çıraklar, genç işçiler en düşük ücretlerle iliğine kadar sömürülüyor. Emekçi çocuğu milyonlarca gencin, eğitim, hele yüksek öğrenim görme olanağı neredeyse elinden alındı. Onbinlerce genç zindanlara yollandı, işkenceden geçti. İdam sehpaları gencecik insanlara kıyıyor. İlerici gençler, İGD üyeleri, sivri ucu işçi sınıfına ve gençliğe yönelik böylesi ağır saldırılar altında, işkencehanelerde, zindanda, fabrikalarda, okullarda, köylerde savaşımını sürdürüyor. Dağıtılan bildiriler, gerici güçlerin umudunu kırıyor, onlara, gençliğin, halkımızın yaşanası bir gelecek için savaşımının durdurulamayacağını gösteriyor.

İGD Genel Başkanı A. M. Sökücü, 27 Ekim 1981 günlü Kurtuluş gazetesinde ilerici demokrat gençlere: "Dün farklı gençlik örgütlerinde savaşım veren kardeşlerimiz , gün ayrılıkları bir yana koyma, birbirine omuz verme, dayanışmamızı yükseltme günüdür. Elbirliğiyle, ko-

▶Arkası 7. sayfada